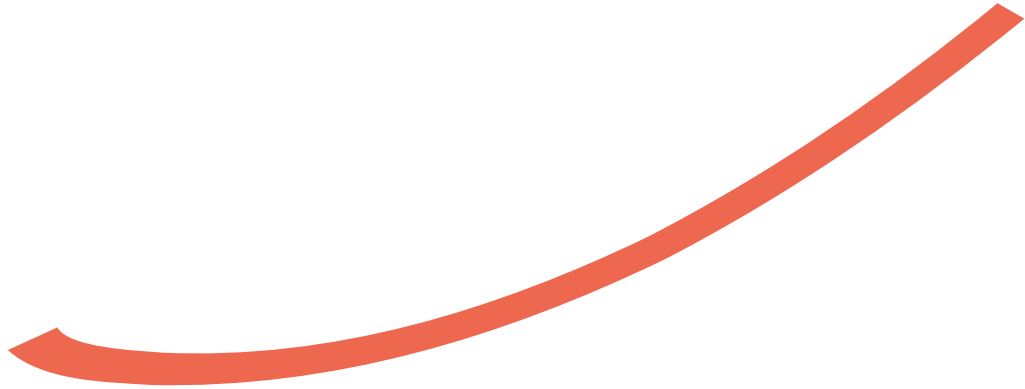


# MESTRES D'ELIT: HI HEM DE CREURE...



L'anunci de la Consellera d'Ensenyament de la Generalitat de Catalunya sobre la posada en marxa, de cara al curs que comença, d'un grau polivalent en Educació Infantil i Primària qüestiona la formació inicial de mestres i la situa en el punt de mira de la societat per la incidència que pot tenir en l'èxit escolar.

Maria Carme Boqué Torremorell  
Col·legiada núm. 24  
Barcelona, setembre 2013

---

Hem de creure que els 220 estudiants seleccionats enguany per ser els millors mestres de Catalunya, ho seran. Es tracta d'un grup restringit de nois i noies que, avalats per una nota d'accés al Grau en Educació superior a la de la majoria de candidats al magisteri, cursaran un pla d'estudis pilot (d'alt creditatge) impartit pel millor professorat universitari i en grups reduïts entre 30 i 50 alumnes.

Hem de creure que el fet de preparar-se durant cinc anys per exercir la docència, indistintament a l'etapa d'educació infantil com a l'etapa d'educació primària, marcarà la diferència amb la majoria de mestres, diplomats després de tres anys de carrera i capacitats "tan sols" per educar infants de 0-6 anys o de 6-12.

Hem de creure que aquests estudiants brillants que renunciïn a inscriure's en graus en enginyeria, medicina o aeronàutica, per posar el cas, no pretenen cobrar sous elevats, ni contempen la possibilitat de treballar en altres països, sinó que el que els atrau, satisfà i compensa de debò és acompanyar els infants en el seu procés de creixement i maduració personal (salari emocional).

Hem de creure que, malgrat Catalunya no és Finlàndia, l'excel·lència d'aquests mestres equipararà els resultats acadèmics de l'alumnat de l'ensenyament obligatori català amb els dels països admirats i, qui tingui el privilegi de passar per les seves mans, al menys puntuarà en la banda alta de les proves internacionals d'avaluació.

Hem de creure que aquest elenc de mestres de prestigi no confondrà bona qualitat en educació amb la selecció d'entrada i la segregació de l'alumnat, malgrat aquest sigui el seu cas, ja que el seu destí és l'educació obligatòria que, com sabem, és la que garanteix la igualtat d'oportunitats.

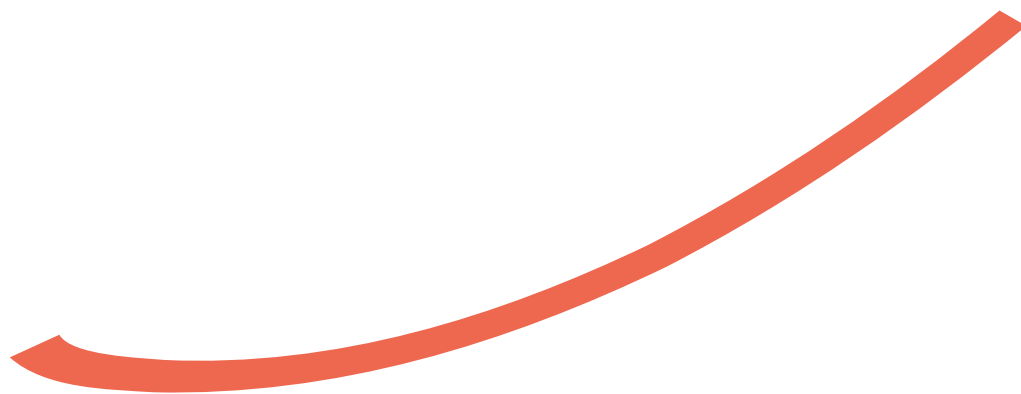
Hem de creure que, un cop a l'escola, la seva superioritat formativa inicial els servirà d'esperó per fer el que la majoria de mestres del país ja fa: formar-se permanentment a través de segones titulacions, de cursos de postgrau i d'especialista, d'escoles d'estiu, de seminaris, etc. i no s'adormiran en els llorers que proporciona la glòria de la superioritat.

Hem de creure que el domini d'una llengua estrangera (nivell avançat) per part d'aquests mestres farà que, d'una vegada per totes, no sigui necessari aprendre la llengua forana a base d'anys i panys en centres d'idiomes privats i en horari extraescolar, perquè el sistema educatiu del país ja ho garantirà.

Hem de creure que quan la societat vegi i admiri les obres i miracles d'aquesta fornada selecta comprendrà, finalment, que la feina de mestre és exigent i digna, que està a l'alçada de qualsevol altra professió liberal (que no ofici) i mostrarà el seu reconeixement i agraïment als qui, podent dedicar-se a qualsevol altra ocupació, es dediquen als infants, persones vulnerables fetes de promeses encara per complir.

Ànims mestres d'elit! Us esperem amb els braços oberts!

Mentre tant, la gran majoria de professionals de l'educació no polivalents seguirem al peu del canó, lluitant incansablement per una educació de qualitat al país malgrat les maltempsades polítiques, les retallades econòmiques, la disminució de recursos, l'augment de ràtios, la reducció de places de mestre, la precarietat d'un nombre creixent de famílies, el desencís envers un futur aquí i ara pels joves... i tantes injustícies que a l'escola es respiren i repeteixen tossudament sense necessitat que siguin notícia televisiva o mereixin un «Pla d'Ofensiva de país a favor de l'èxit escolar», que és com s'ha denominat el paquet de mesures que la Generalitat de Catalunya posa en marxa per a la millora de la competència professional dels docents.



Els pensaments, criteris i judicis expressats en l'article són exclusivament els de l'autor/a  
L'article pot ser reproduït, citant-ne l'origen i l'autor/a